

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۴/۰۷/۲۸

عبدالواحد حیدری

بحران بقاء

پارلمان قوانین احزاب سیاسی را تصویب کرد، اما پادشاه از امضای آن خودداری کرد. رابرت جی. نیومن، سفیر امریکا در کابل، در سال ۱۹۷۲ این وضعیت را به عنوان "بحران بقای" پادشاه توصیف کرد. نیومن در یک بررسی سیاست برای وزارت امور خارجه نوشت: "برای پادشاه و گروه‌های رهبری، بقاء اولین هدف است و همه اهداف دیگر ثانوی تلقی می‌شوند. نتیجه آن یک سبک حکومتی بیش از حد محتاطانه است که همیشه سعی می‌کند نیروهای خارجی و داخلی را که به عنوان تهدید برای قدرت رژیم تلقی می‌شوند، متوازن کند. در داخل، گروه‌های جدید قدرت به طور فزاینده‌ای برای پیشرفت فشار می‌آورند... اگر تصمیمات مترقی یا بخت خوب نباشد، بقای دولت‌های کنونی بیش از یک سال دیگر مشکل‌ساز است."

پیش‌بینی نیومن درست بود. ظاهر شاه در ظرف سیزده ماه سقوط کرد با او، سلطنت افغانستان نیز پایان یافت..

Parliament passed legislation legalising political parties, but the king refused to sign it. Robert G. Neumann, who was America's ambassador in Kabul, saw the situation in 1972 as the king's "crisis of survival". Wrote Neumann in a policy review for the state department:

"For the king and leadership groups, survival is the first objective with all other goals considered secondary. The result is an excessively cautious governing style which invariably seeks to balance off external and internal forces perceived as threatening the regimes power. Domestically new power group increasingly press for progress....Barring progressive decisions or very good luck, the survival of the present governments for more than another year is problematical."

Neumann proved prophetic. Zahir Shah fell within thirteen months and, with him, the Afghan monarchy too.

د پاپو شمیره: له 1 تر 1

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلیکني دلیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرولو مخکي په څیر و لولئ